

VLIEGVELD "DE RIPS" (2)

Sinds 1924 woonde ik in de enige boerderij, liggend aan de Reijse Weg, hoek Haardse Weg. Daarom werd mij gevraagd of ik me nog iets kon herinneren van het door de Duitsers in 1944 in De Zijp aangelegde vliegveld.

De officiële naam van dat vliegveld was: "De Rips". Meester Derks uit De Mortel noemde het in zijn dagboek: In het Zwart Water. Maar de enige goede naam zou eigenlijk moeten zijn geweest: Vliegveld De Zijp.

Het vliegveld in De Zijp werd door de Duitsers inderhaast nog aangelegd in de zomermaanden van 1944, dus eigenlijk vlak voor de bevrijding in september. Het vliegveld was een zeer lange en tamelijk brede grasbaan, die grotendeels lag op de veebedrijven van Arie en Jo Eijkelenboom, met nog een klein westelijk stukje op een weiland dat bij de boerderij van Janus van Zeeland hoorde. De aanleg stond onder leiding van de heer Slingeland. Er moest natuurlijk nog veel geëgaliseerd worden. Voor dat grondwerk werden uit Gemert, Bakel en Deurne een groot aantal arbeiders gevorderd. De burgemeesters van die gemeenten moesten er maar voor zorgen dat ze kwamen. Een flink aantal boeren uit de buurt werd gesommeerd met paard en kar te komen om de zoden voor de grasbaan aan te voeren. Die zoden werden van de weilanden der boerderijen uit de buurt losgestoken en moesten dan naar de grasbaan gereden worden.

Men begrijpt de tegenzin van arbeiders en boeren om op deze wijze de Duitsers te moeten helpen bij hun oorlogsvoering. Hard werd er dan ook niet gewerkt! Karren werden maar halfvol geladen en de vracht werd ook wel eens onderweg "per ongeluk" op de verkeerde plaats gelost. Op het vliegveld moesten de grondwerkers de aangevoerde zoden aan elkaar passen. Ik hoorde dat sommige arbeiders het klaarspeelden om een hele middag te "werken" met het neerleggen en weer opnemen en weer neerleggen van een stuk of tien graszoden voordat ze op de goede plaats lagen. Intussen waren vaklui begonnen met de bouw van barakken als onderkomen voor de soldaten. Uiteindelijk is toch het vliegveld voor de Duitsers gereed gekomen.

Ze hebben er echter maar weinig gebruik van kunnen maken. Bij mijn weten zijn er maar een paar Duitse vliegtuigen geland. Eén met een "grote baas" aan boord en een ander met post. De Engelsen hadden inmiddels de zogenaamde "corridor" van Eindhoven tot Nijmegen bezet, en toen een paar dagen daarna de geallieerden over de Zuid-Willemsvaart kwamen, werd het voor de Duitsers zeer gevaarlijk op het vliegveld. Zij verlieten de barakken en trokken zich o.m. terug in de bossen bij Cleefswit. Het vliegveld lag er in die dagen erg verlaten bij. Onze kinderen gingen er, al was het hun verboden, elke dag naar toe. Maar er kwamen ook groteren! En die speelden het klaar, om in enkele dagen tijds de pasgebouwde barakken tot de grond toe af te breken en het materiaal mee te nemen. Het hout werd grotendeels gebruikt als brandhout, want er waren geen kolen meer, de rest was goed timmerhout. Er werd nog wel een enkele keer door de Duitsers vanuit de bossen geschoten, maar zover ik weet werd er niemand door getroffen.

Toen kwamen de Tommies, en was er ineens een drukte van belang op het vliegveld. Er landden veel vliegtuigen en er kwamen vrachtwagens vol met allerhand materiaal, zoals betongaas om er de grasbaan mee te beleggen. Wij kregen op onze boerderij ook inkwartiering van een viertal soldaten. Wij zagen ze graag komen, want ze brachten vanalles mee, wittebrood, koffie, thee, zeep, sigaretten enz. enz. Allemaal dingen, die wij heel lang hadden moeten missen. In ruil daarvoor gaven wij wel wat eieren. Jammergenoeg duurde de inkwartiering maar enkele weken. Het begon dagen aan één stuk te regenen en daardoor werd het vliegveld veel en veel te nat, zodat het ook voor de Engelsen onbruikbaar werd. Gelukkig hadden die intussen de beschikking gekregen over Vliegveld Volkel van waaruit zij de Duitsers konden blijven bestrijden. Daardoor heeft het vliegveld in De Zijp niet lang bestaan, maar het heeft toch vooral aan de Engelsen zijn dienst bewezen.

Toon Graat

